

ABSTRAKT:

Dne 3. září 1954 vstoupila v platnost evropská Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod. Úmluva, narozdíl od většiny mezinárodněprávních dokumentů v oblasti lidských práv, nezakotvila pouze katalog lidských práv a svobod, nýbrž i účinný institucionální mechanismus k jejich vynucení. Jedním z charakteristických rysů Úmluvy je právo individuální stížnosti. Trvalý nárůst počtu individuálních stížností k Evropskému soudu pro lidská práva si neustále žádá další reformy kontrolního mechanismu zaměřené na udržení jeho efektivity. Drtivá většina všech individuálních stížností podaných k Evropskému soudu pro lidská práva je však paradoxně odmítnuta z důvodu nesplnění podmínek přijatelnosti k meritornímu projednání.

Diplomová práce seznámí čtenáře s kontrolním mechanismem Úmluvy, náležitostmi podání individuální stížnosti k Evropskému soudu pro lidská práva, řízením o její přijatelnosti, jakož i s jednotlivými podmínkami přijatelnosti individuální stížnosti.